

Arrest

nr. X van 28 juni 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Bengalese nationaliteit te zijn, op 5 april 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 19 maart 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 9 mei 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 juni 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat R. POOLS, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché D. HANOULLE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker die volgens zijn verklaringen België binnenkwam op 20 april 2011, verklaart er zich op dezelfde dag vluchteling.

1.2. Op 19 maart 2012 werd een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen die per aangetekend schrijven op dezelfde dag naar verzoeker werd gestuurd.

Dit is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

Volgens uw relaas bent u een Bengaal afkomstig uit Kandania te Gazipur District in Bangladesh. U bent sinds 16 januari 2006 lid van Chatra Dal, de studentenvleugel van BNP (Bangladesh Nationalist Party). U was een gewoon lid, u had geen specifieke functie. U nam wel deel aan vergaderingen en manifestaties van Chatra Dal en BNP. Tijdens de verkiezingen van 2008 probeerde u mensen te overtuigen om op BNP te stemmen. Op 18 augustus 2010 was er in Kapashia Bazar een feest met betrekking tot de Ramadam. Na het feest was er een manifestatie. Awami League had ook een manifestatie in dezelfde straat. Daardoor ontstond er een gevecht. Toen het gevecht uitbrak rende u weg. Tijdens het gevecht raakte Romij Uddin Akhondo, een lid van Awami League, gewond. Hij was er erg aan toe en werd naar het ziekenhuis gebracht. Omdat dit soort van toestanden altijd tot onheil leidt in Bangladesh, dook u de dag nadien onder in Sylhet bij een man die een zaak had bij u in het dorp, zijn naam is Said. Daar verbleef u de volgende acht maanden tot u Bangladesh verliet. Toen u in Sylhet verbleef kreeg u te horen dat er op 30 augustus 2010 een klacht tegen u was ingediend wegens terrorisme, illegaal wapenbezit en afpersing door Habibur Rahman, het jongere broer van Romij Uddin. Op basis van deze klacht werd een rechtszaak opgestart. Tijdens de periode dat u in Sylhet verbleef bleef u vooral binnen omdat u bang was voor de politie en de RAB (Rapid Action Battalion). Op 10 april 2011 verliet u Bangladesh. U nam een vlucht naar Rome met een tussenlanding in Koeweit. In Rome verbleef u acht dagen in een kamer. Vanuit Rome nam u de trein naar Parijs en van daar nam u een auto naar België. Op 20 april 2011 vroeg u asiel aan.

Ter staving van uw asielrelaas legt u de volgende documenten neer: een kopie van de rechtszaakdocumenten, een kopie van uw studentenkaart, een kopie van uw nationaliteitsakte, een overlijdensakte van uw advocaat, een brief van BNP en foto's van uw afgebrand huis.

B. Motivering

Het CGVS (Commissariaat-generaal voor Vluchtelingen en Staatlozen) hecht geen geloof aan uw verklaring dat u Bangladesh diende te verlaten omdat u beschuldigd werd in een valse rechtszaak omwille van uw politieke activiteiten.

Ten eerst, hebt u geen kennis over de rechtszaak die tegen u loopt en toont u bovendien weinig interesse in deze rechtszaak. U weet niet bij welke rechtbank de rechtszaak loopt, u weet niet welke magistraat verantwoordelijk is voor uw rechtszaak (zie gehoorverslag CGVS, p. 7), u weet niet in welke fase de rechtszaak zich bevindt, u weet niet zeker of er al een uitspraak is in de rechtszaak, u weet niet of er al arrestaties gebeurd zijn in de zaak (zie gehoorverslag CGVS, p. 7) en u weet niets over de recente ontwikkelingen in de rechtszaak (zie gehoorverslag CGVS, p. 8). Wanneer u gevraagd wordt waarom u zo weinig kennis hebt over uw rechtszaak, antwoordt u dat u niet genoeg geld hebt om mensen te bellen en dat u uw nieuwe advocaat niet persoonlijk kent (zie gehoorverslag CGVS, p. 12). Dit argument houdt weinig steek, het feit dat u zo weinig kennis hebt over de rechtszaak wijst erop dat u zich nooit informeerde over de rechtszaak. Wanneer u gevraagd wordt wanneer u zich voor het laatst informeerde naar de inhoud van de zaak, antwoordt u dat u dat één week geleden deed en dat uw broer tegen u gezegd heeft dat de rechtszaak aan de rechtbank en aan de RAB (Rapid Action Battalion) werd overgedragen (zie gehoorverslag CGVS, p. 8). Meteen daarna wordt u gevraagd of de zaak dan niet eerder werd overgedragen aan de rechtbank. Hierop kan u enkel antwoorden dat u het niet weet, dat u alleen weet wat uw broer zegt en dat u niet weet wat er gaande is. Wanneer u daarna gevraagd wordt welke informatie u al had over de inhoud van de zaak toen u nog in Bangladesh was, antwoordt u dat u in Bangladesh al wist dat de rechtszaak aan de RAB werd overgedragen (zie gehoorverslag CGVS, p. 8). Dit is tegenstrijdig met uw eerdere verklaring dat u deze informatie pas een week geleden ontving en wijst erop dat u zich helemaal niet informeerde. Het is merkwaardig dat u zo weinig kennis hebt over de rechtszaak gezien u documenten voorlegt over de rechtszaak (groene map, punt 2) en gezien u een advocaat hebt in de rechtszaak, waarmee uw broer nog steeds contact heeft (zie gehoorverslag CGVS, p. 2). Het feit dat u zich niet informeert, dat u geen rechtstreeks contact opzoekt met uw advocaat (zie gehoorverslag CGVS, p. 8), dat u persoonlijk nooit een poging ondernomen hebt om uw onschuld aan te tonen (zie gehoorverslag CGVS, p. 8-9) en dat u zo weinig kennis hebt over de rechtszaak ondermijnt uw vrees en de geloofwaardigheid van uw verklaringen met betrekking tot de rechtszaak. U weet zeer weinig over de inhoud van de juridische documenten die u voorlegt (zie gehoorverslag CGVS, p. 12). De documenten die u voorlegt zijn bovendien kopieën. U verklaart dat u deze documenten verkreeg via uw advocaat en op legale wijze (zie gehoorverslag CGVS, p. 12). Indien uw advocaat de juridische documenten bemachtigde via officiële wegen is het merkwaardig dat het kopieën zijn. Een advocaat van één van de partijen in een rechtszaak kan namelijk steeds de

gecertificeerde kopie van de juridische documenten bekomen (blauwe map, punt 1). De gecertificeerde kopie is geattesteerd, moet aan bepaalde vormvereisten voldoen en biedt de garantie dat de inhoud overeenstemt met de inhoud van het originele document. De gecertificeerde kopie is cruciaal bij de verdediging van een zaak. Er is geen enkele reden waarom een advocaat een gewone kopie van de rechtzaakdocumenten zou opvragen, deze hebben geen waarde. Daarom is het vreemd dat u een gewone kopie voorlegt. Dit doet vermoeden dat het document dat u voorlegt (en de inhoud ervan) niet echt is. Bangladesh staat bovendien bekend voor haar uitgebreide beschikbaarheid van valse of vervalste documenten (blauwe map, punt 2). Wat er ook van zij, het voorleggen van documenten dient steeds gepaard te gaan met geloofwaardige verklaringen. Dit is hier niet het geval.

Ten tweede, kunt u het CGVS niet overtuigen van uw politieke profiel (zie gehoorverslag CGVS, p. 4). U verklaart dat u sinds 2006 een gewoon lid was van BNP (Bangladesh Nationalist Party). Ondanks dat u al zolang lid was van BNP slaagt u er niet in om de juiste betekenis van de 'N' in BNP te geven. Volgens uw verklaring staat deze 'N' voor 'Nationalities' terwijl het eigenlijk 'Nationalist' is (blauwe map, punt 3). Op het eerste zicht is dit misschien een klein nuanceverschil, maar het is merkwaardig dat iemand die al zes jaar lid is van een politieke partij niet eens de juist naam van zijn eigen partij kent. U kan bovendien, ondanks uw algemene kennis over BNP, geen doorleefde herinneringen of anekdotes bovenhalen over uw activiteiten als lid van BNP. Wanneer u gevraagd wordt om iets concreet of specifiek te vertellen kan u enkel verwijzen naar het feest met betrekking tot uw problemen (zie gehoorverslag CGVS, p. 4). U slaagt er ook niet in om een specifieke anekdote te vertellen over het werk dat u deed tijdens de verkiezingscampagne in 2008 (zie gehoorverslag CGVS, p. 10-11). Het feit dat u enkel algemene informatie geeft over BNP en niet in slaagt om doorleefd te vertellen over ervaringen bij de partij doet vermoeden dat u de feiten over BNP van buiten hebt geleerd. Wat er ook van zij, uw vage verklaringen met betrekking tot uw activiteiten bij BNP ondermijnen de zwaarwichtigheid en de geloofwaardigheid van uw politieke profiel.

Ten derde, legt u vage en tegenstrijdige verklaringen af over de periode nadat u vluchtte omwille van uw problemen. Volgens uw verklaring hebt u Kandania verlaten omdat de politie u zocht (zie gehoorverslag CGVS, p. 3). Wanneer u gevraagd wordt of u Kandania verliet omwille van de rechtzaak die tegen u werd ingediend, bevestigt u dit. Dit is merkwaardig gezien u Kandania al verliet op 19 augustus 2010 (zie gehoorverslag CGVS, p. 2), terwijl de rechtzaak pas opgestart werd op 30 augustus 2010 (zie gehoorverslag CGVS, p. 6). Wanneer u ermee geconfronteerd wordt dat u al onderdook voordat de klacht werd ingediend, verklaart u dat u angst had en dat u wist dat men u zou beschuldigen (zie gehoorverslag CGVS, p. 8). Dit verklaart niet waarom u eerst verklaarde dat u Kandania verliet omwille van de rechtzaak. U verklaart dat u na uw problemen een dikke acht maanden in Sylhet bij een vriend verbleef (zie gehoorverslag CGVS, p. 2-3). Ondanks dat u acht maanden in Sylhet verbleef slaagt u er niet in om een verhaal of anekdote te vertellen over die periode. U verklaart dat u over die periode geen herinneringen hebt omdat u niets speciaal deed en binnen bleef (zie gehoorverslag CGVS, p. 3). U verklaart dat u de taal van de mensen waarbij u verbleef niet goed verstond. Het is begrijpelijk dat iemand die binnen leeft weinig meemaakt, maar het is weinig geloofwaardig dat u zich helemaal niets herinnert over die periode of over de ontwikkelingen in die periode. Uw verklaring dat u de taal van de mensen in Sylhet niet begreep houdt geen steek. Mensen uit Sylhet spreken ook Bangla en u verklaart later tijdens het gehoor dat u vaak thee dronk met de man waarbij u verbleef en u bent goed op de hoogte van zijn familiesituatie (zie gehoorverslag CGVS, p. 13). Dit wijst erop dat u wel in staat bent om met de mensen in Sylhet te communiceren. Uw verklaringen over de periode waarin u ondergedoken leefde zijn bovendien tegenstrijdig. Wanneer u gevraagd wordt of u nergens anders in Bangladesh verbleef na uw problemen, antwoordt u dat u nergens anders naartoe ging omdat u zich in Sylhet zeer veilig voelde (zie gehoorverslag CGVS, p. 3). Later tijdens het gehoor, wanneer u gevraagd wordt waarom u niet elders zou kunnen wonen in Bangladesh gezien u zich toch veilig voelde in Banglesh, antwoordt u dat u tijdens uw verblijf niet kon slapen omdat u bang was van de politie (zie gehoorverslag CGVS, p. 13). Dit is volledig tegenstrijdig met uw eerste verklaring.

Ten vierde, legt u enkele weinig geloofwaardige verklaringen af met betrekking tot uw reisroute. U verklaart dat u alleen reisde, zonder reisagent. De reisagent heeft u wel voorbij de migratiecontrole geholpen en u tot op het vliegtuig geëscorteerd (zie gehoorverslag CGVS, p. 10). U hebt zelf nooit iets moeten doen, de reisagent toonde en regelde alles tot op het vliegtuig. Daarna verliet uw reisagent het vliegtuig weer. Gezien de strenge individuele controles op internationale luchthavens is het weinig geloofwaardig dat u voorbij de migratiecontroles geraakte zonder zelf documenten te tonen. Het is nog minder geloofwaardig dat een reisagent helemaal mee tot op het vliegtuig geraakt om daarna opnieuw het vliegtuig te verlaten. Dit doet vermoeden dat u informatie achterhoudt over de manier waarop u Bangladesh verliet.

Ten vijfde, legt u geen enkel origineel identiteitsdocument neer. U legt wel een scan van uw studentenkaart en een scan van uw nationaliteitsakte neer (groene map, punt 1 en 3). Wanneer u ermee geconfronteerd wordt dat iemand die in bezit is van scans ook in bezit moet zijn van de originelen, antwoordt u dat men in Bangladesh geen originelen krijgt van identiteitsdocumenten wanneer men daarachter vraagt (zie gehoorverslag CGVS, p. 11). Dit argument houdt geen steek. De documenten die u voorlegt zijn gewone scans, geen geattesteerde of gecertificeerde kopieën. De scan van de nationaliteitsakte werd bovendien uitgegeven in 2011, na uw problemen. Het is merkwaardig dat uw familie de lokale autoriteiten contacteert om een nationaliteitsakte te verkrijgen aangezien die in handen zijn van de Awami League, de partij met wie u problemen kende (zie gehoorverslag CGVS, p.2, 11 en 12). Dit ondermijnt de geloofwaardigheid van uw verklaringen.

U hebt, bijgevolg, het CGVS op geen enkele manier te weten overtuigen van uw bewering dat u wordt gezocht in Bangladesh. Er kan dan ook niet besloten worden dat u op dit ogenblik bij een eventuele terugkeer naar Bangladesh het risico loopt op vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie. Evenmin kan worden gesteld dat er in uw geval een reëel risico op ernstig schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, zou bestaan.

De overige documenten die u neerlegt zijn niet van die aard dat ze de beslissing in positieve zin kunnen ombuigen: de brief van BNP (groene map, punt 4) heeft een gesolliciteerd karakter en de hoofding van het document is bovendien gekopieerd, de overlijdensakte van uw vorige advocaat heeft weinig invloed op uw verhaal en er wordt nergens aangetoond dat deze persoon effectief uw advocaat was eerder, de foto's van uw huis bewijzen niet dat dit effectief uw huis was en wat er gebeurde met dat huis en in welke context en uw studentenkaart is slechts een kopie.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel voert verzoeker een schending aan van artikel 1 Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen en van de materiële motiveringsplicht.

Verzoeker werpt op dat hij geen uitgebreide kennis van de rechtszaak heeft die tegen hem loopt omdat hij ondergedoken leeft. Verder is hij gelet op zijn financiële situatie niet in staat om geregeld contact op te nemen met Bangladesh, hetgeen toch aardig wat kost vanuit België.

Verzoeker stelt dat hij verschillende juridische documenten neerlegde die ten onrechte als vals worden afgeschilderd. Verzoeker was op de hoogte van de basisinhoud van deze documenten, doch als juridische leek kon hij inderdaad onmogelijk antwoorden op meer gedetailleerde vragen. Verder stelt verzoeker dat het geheel plausibel is dat de advocaat in Bangladesh een gewone kopie heeft verkregen en opgestuurd om kosten te besparen, daar gecertificeerde documenten vaak veel geld kosten. De gecertificeerde documenten blijven dan ook in handen van de advocaat en gewone kopieën worden opgestuurd naar de verschillende cliënten.

Verzoeker voert aan dat hij wel degelijk op de hoogte was van de doelstellingen en de visie van de partij BNP. Het verkeerd uitspreken van de naam van de partij is te wijten aan het slecht Engels van verzoeker.

Verzoeker stelt ten slotte dat de bestreden beslissing niet motiveert waarom hij niet in aanmerking zou komen voor de subsidiaire beschermingsstatus en hij brengt krantenartikelen bij betreffende een vermoorde man die eveneens lid was van BNP en daarvoor vervolgd is.

2.2. Verzoekers asielrelaas berust op de problemen die hij heeft ondervonden ten gevolge van zijn lidmaatschap van Chatra Dal, de studentenvleugel van de BNP (Bangladesh Nationalist Party). Meer bepaald werd er tegen verzoeker een (valse) klacht ingediend nadat een lid van de Awami League zwaar gewond raakte tijdens rellen tussen de Awami League en de BNP. Op basis van deze klacht werd een rechtszaak tegen verzoeker opgestart.

Niet enkel geeft verzoeker blijk van een beperkte kennis van de rechtszaak die tegen hem zou lopen, hij toont dienaangaande weinig ook interesse en blijkt tenslotte ook een zeer summier kennis van de inhoud van de juridische documenten die hij voorlegde te hebben.

Verzoeker slaagt er niet in een aannemelijke verklaring te geven voor zijn onwetendheid in zijn eigen rechtszaak waarvoor hoegenaamd geen doorgedreven juridische scholing noodzakelijk is. Verzoekers uitleg dat hij ondergedoken leefde is ongeloofwaardig aangezien hij vage en tegenstrijdige verklaringen aflegde over deze periode na zijn vertrek uit Kandania en zijn beweerd verblijf in Sylhet gedurende acht maanden. Verzoeker gaf expliciet toe dat hij de inhoud van de documenten niet kende wat wijst op een gebrek aan belangstelling en niet op een gebrek aan scholing. Dit blijkt tevens uit het feit dat verzoeker zelf verklaarde geen enkele nuttige poging ondernomen te hebben om zich te bevragen bij zijn Bengaalse advocaat; hij verwijst hiervoor naar zijn moeilijke financiële situatie. Daargelaten dat verzoeker blijkbaar geen financiële hindernissen ondervond om zijn reis naar Europa te betalen blijkt dat verzoeker nog telefonische contacten onderhoudt met zijn broer in Bangladesh. Bovendien verhindert niets verzoeker om via andere wegen (e-mail) minstens een poging te ondernemen om informatie te bekomen over de evolutie van zijn beweerde rechtszaak. De vaststelling dat verzoeker hiertoe niet de minste poging heeft ondernomen zonder aannemelijke verklaring relativeert dan ook de ernst en de geloofwaardigheid van de voorgehouden vrees voor vervolging. Indien verzoeker verklaart vervolgd te worden voor ernstige misdrijven en hiervoor bescherming te behoeven kan immers redelijkerwijze verwacht worden dat hij nadere inspanningen levert om zijn zaken zo nauwkeurig mogelijk voor te brengen. Het is dan ook niet aannemelijk dat verzoeker zich beperkt tot het neerleggen van een aantal documenten, geen minimale kennis heeft van de inhoud van deze documenten, noch inspanningen leverde om zijn zaak op te volgen.

Verzoeker betoogt dat het zeer plausibel is dat de advocaat in Bangladesh een gewone kopie heeft verkregen om kosten te besparen. De Raad hecht echter geen bewijswaarde aan kopieën omdat deze door knip- en plakwerk gemakkelijk te fabriceren zijn. (RvS, 24 maart 2005, nr. 142.624; RvS, 25 juni 2004, nr. 133.135). De bestreden beslissing stelde bovendien terecht vast dat het niet aannemelijk is dat verzoekers advocaat geen gecertificeerde kopie van de juridische documenten heeft. Deze gecertificeerde kopie die cruciaal is bij de verdediging van een zaak en geattesteerd is, voldoet aan bepaalde vormvereisten en biedt de garantie dat de inhoud overeenstemt met de inhoud van het originele document. Verzoeker beperkt zich in voorliggend verzoekschrift tot loutere beweringen maar biedt geen verklaring voor het feit dat hij geen (kopie van de) gecertificeerde kopie kon voorleggen, doch slechts een gewone kopie waaraan bezwaarlijk bewijswaarde kan worden toegekend.

Met betrekking tot de beperkte kennis over zijn partij waarvan verzoeker blijk geeft stelt de Raad vast dat de vragen die aan verzoeker gesteld werden inzake zijn politieke engagement allerm minst ingewikkeld te noemen zijn voor iemand die beweert sinds 2006 lid te zijn van BNP. Van iemand die vlucht om politieke redenen, kan een redelijke kennis verwacht worden van de omstandigheden waardoor hij diende te vluchten, in casu de juiste naam van zijn partij alsook concrete en doorleefde verklaringen omtrent zijn activiteiten. Van iemand die zijn land ontvluchtte wegens zijn betrokkenheid bij een oppositiepartij is het echter redelijk te verwachten dat hij deze partij uitvoerig kan toelichten om alzo zijn engagement aannemelijk te maken.

De Raad stelt ten slotte vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift niet de minste poging onderneemt om de vaststellingen met betrekking tot zijn ongeloofwaardige de reisroute en het gebrek aan originele identiteitsdocumenten te weerleggen. Deze vaststellingen blijven dan ook onverminderd gehandhaafd en ondermijnen reeds in belangrijke mate de geloofwaardigheid van verzoekers asielrelaas.

Het door verzoeker bijgebrachte krantenartikel over het vermoorde BNP-lid doet aan voorgaande vaststellingen geen afbreuk. Een verwijzing naar persberichten volstaat niet om aan te tonen dat verzoeker in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat hem betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Deze vrees voor vervolging dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoeker blijft hierover in gebreke (RvS 9 juli 2003, nr. 121.481; RvS 15 december 2004, nr. 138.480).

Wanneer zoals *in casu* geen geloof kan worden gehecht aan het naar voren gebracht asielrelaas, is er geen reden om dit te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

Gelet op de ongeloofwaardigheid van het asielrelaas bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat verzoeker bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, a en b van de vreemdelingenwet.

Waar verzoeker ten slotte beweert dat de bestreden beslissing niet vermeldt welke de redenen zijn waarom de subsidiaire beschermingsstatus wordt geweigerd stelt de Raad vast dat uit de beslissing blijkt wel degelijk blijkt dat commissaris-generaal op basis van het geheel van de motieven in de bestreden beslissing heeft besloten tot de niet toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Het feit dat deze motieven geheel of gedeeltelijk gelijklopend zijn met de motieven die de weigering van de vluchtelingenstatus ondersteunen, betekent niet dat de beslissing omtrent de subsidiaire beschermingsstatus niet afdoende gemotiveerd zou zijn.

2.3. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2), van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 juncto artikel 48/3 van de vreemdelingenwet noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig juni tweeduizend en twaalf door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

A. VAN ISACKER